

عنوان مقاله:

رابطه مولفه های خودکارآمدی پژوهشی بر اخلاق پژوهشی و مهارت حل مساله دانشجویان

محل انتشار:

نهمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مریم خدابخشی موری آبادی - دانشجوی رشته آموزگار ابتدایی . دانشگاه یزد پردیس فاطمه الزهرا

زهرا آخوندی هریسکی - دانشجوی رشته آموزگار ابتدایی . دانشگاه یزد پردیس فاطمه الزهرا

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش پیش بینی کننده خودکارآمدی پژوهشی در اخلاق پژوهشی و مهارت های حل مساله دانشجویان دانشگاه یزد پردیس فاطمه الزهرا انجام گردید. روش تحقیق توصیفی (همبستگی) بود. جامعه شامل ۴۲۰ نفر از دانشجویان مقطع کارشناسی دانشگاه یزد پردیس فاطمه الزهرا بودند که ۲۰۰ نفر از این جامعه با استفاده از جدول کرجسی و مورگان به عنوان نمونه انتخاب شدند و پرسشنامه های حل مساله کسیدی و لانگ (۱۹۹۶)، اخلاق پژوهشی قاسم زاده و همکاران (۱۳۹۲) و پرسشنامه خودکارآمدی پژوهشی بی اسپک و همکاران (۱۹۹۶) را تکمیل کردند. داده های پژوهش حاضر با استفاده از شاخص های آماری در دو سطح توصیفی و برای آزمودن فرضیه های تحقیق از آمار استنباطی استفاده شد. نتایج نشان داد که متغیرهای انگیزه درونی، انگیزه بیرونی و بی انگیزگی، خودکارآمدی پژوهشی دانشجویان را پیش بینی می کند. همچنین نتایج بیانگر این بود که متغیرهای درماندگی، مهار حل مساله، حل اخلاق مساله و اعتماد به حل مساله، خودکارآمدی پژوهشی دانشجویان را پیش بینی کرد.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی پژوهشی، اخلاق پژوهشی، مهارت های حل مساله.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1839151>

